

Adressevask – hva' det?

Af Erling Tiedemann

Adressevask – det var ikke et ord, jeg kendte for et år siden. Jeg vidste, hvad vask, bilvask og storvask var, men adressevask, nej.

Og nu er jeg så med til at vaske adresser det bedste, jeg har lært i den tid, der er gået, siden jeg første gang stiftede bekendtskab med begrebet. Bispedømmets medlemsregister trænger nemlig i den grad til at få sine adresser vasket.

Folk flytter, og vi katolikker er åbenbart ikke bedre end så mange andre, som også glemmer at komme hele vejen rundt, når de meddeler flytning – og så kommer et brev eller et kirkeblad retur med "ubekendt på adressen". 4.500 katolikker var på den måde "blevet væk", men er nu godt i gang med at blive fundet igen ved hjælp af adressevask. Vi får hjælp af både Post DK og af CPR-kontoret i Velfærdsministeriet, som har et tilbud, de – mod betaling, forstår sig – stiller til rådighed for foreninger, firmaer og altså også for os i Den katolske Kirke.

Adressevask løser imidlertid ikke alle problemer, for den bruges jo normalt kun, når vi ved, at nogen er blevet væk. Men hvad med dem, der ikke står som modtagere af KO, og som flytter uden at huske at give besked i sognet? KO sendes jo kun i ét eksemplar til hver husstand, og hvis en ung katolik flytter hjemmefra, så får vedkommende heller ikke et tilbud om at få KO sendt til den nye adresse, hvis vi ikke ved, at hun eller han er flyttet.

Faktisk bør alle unge katolikker få tilbudt at få deres eget nummer af KO, når de fylder 16 år, men hvordan skal man vide, at de har fødselsdag, hvis deres fødselsdato ikke findes i medlemsregistret?

Derfor er det ikke bare en adressevask, vi er i gang med i Den katolske Kirke i Danmark, men faktisk noget, der mere ligner en storvask, hvor det gælder om at få CPR-nummer for alle med i registret. CPR-nummeret oplyser ikke alene fødselsdatoen; det giver også mulighed for meget hurtigere (og billigere) at finde frem til, om den 16-årige stadig bor hjemme eller har fået selvstændig bolig. Faktisk ser det ud til, at vi har ikke så få stående i registret som stadig boende i barndomshjemmet, selv om de måske for længst har forladt det. Det er derfor vigtigt, at ikke bare voksne får deres CPR-nummer i medlemsregistret, men at de sørger for, at børnene og de unge også kommer med.

CPR-nummeret forhindrer også, at der kommer dubletter i medlemsregistret, hvis nogen i forbindelse med en flytning bliver oprettet i det nye sogn uden at blive slettet i det gamle.

Som bekendt er vi også ved at lægge op til en ordning med katolsk kirkeskat som kildeskat, og i den forbindelse bliver der jo også brug for CPR-numre. Bl.a. er det jo tanken at gøre som i Sverige, hvor hver eneste får sendt forhåndsorientering om nyordningen og information om muligheden af at indgå en sær aftale, så man ikke betaler sin kirkeskat som kildeskat, men på anden måde. Alt det skal i den forbindelse være i den pinligste orden under respekt af alle bestemmelser i datalovgivningen.

Derfor denne opfordring til alle om at hjælpe med at gennemføre storvasken af vores medlemsregister. Man kan gøre det ved selv at henvende sig til sit sogn med sit cpr-nummer, men man kan også hjælpe med ved at gøre andre katolikker, som måske ikke læser denne artikel, opmærksom på sagen, så ingen bliver væk i medlemsregistret. Man kan fx spørge i sognet, om ens børn, der ikke

længere bor hjemme, stadig står med den gamle adresse i medlemsregistret – og man kan sørge for at sognet får noteret CPR-numrene på de børn og unge under 18 år, man endnu har boende hjemme.

Sagen er jo, at hvis man bliver væk for Kirken, så er risikoen overhængende for, at Kirken også bliver væk for én – og at den bliver væk for vores børn. Medlemsregistret er ikke kun til administrative formål; det skal først og fremmest tjene fællesskabet mellem os katolikker.